

Îndrumătoare de creștini

Samoila

Sunt cel ce mult am investit
Dragoste și ură-n efemer,
Acum bag seamă că-s falit
Eu, omul, pe lume pasager.

Dac- am adunat de toate,
Atât din laic cât din ceresc,
Sărac nu-s, te rog socoate,
În stare fost-am să iubesc.

Poți să mă arunci pe rug,
O inchiziție lejeră,
Nu mă apuc eu să distrug
Știința de pe etajeră.

Va veni-ntr-o șezătoare,
Cu o coasă printre spini,
Umbra deasă, călătoare,
Ce-i îndrumă pe creștini.